

מ"מ מקדש קדש ר' י"ג :
מ"מ פ"ג מהלבות
יעשין קעד ותולין ד"ה :
מ"מ צס סלכ"ה 7
ופ"ז מסלכ"ת ביט
בצמיהלה קד"ע טו :
מ"מ פ"ג מסל"ט ציון
מקדש סלכ"ה 3 :

"**זקן**" דכמיג כל ימי זאָר קאנגע צו
ו טוֹן כל ימיו צדֵד ייך צהַס עצעל
ט מהר כמו נֶן יוּכְלַן נְצַחַתָּה כל ימיו
וּוְיִסְתַּחֲרֵר דְּקָרְלָן נְסָפְרִים וְעוֹד גְּקָרְבָּה
לייבָן דלען דמי לדען וילען נְצַחַתָּה כל

הבר טוב נתכו לעשא.
מכם מכם דיטומוק
ונכון ייחו וויאן זו צ'ו
ויקאה נל"י דאססן ס"ל נ' פ'ו

הנ' י' נ' ע' צ'ן ומ'וועען מ'ק' מ'מ'יס נ'כ'נ'יס ל'מו'כו': ג'ו'מו'ה'. ק'ל'רו'ס פ'ס'פ' צ'נו'מו'ה' צ'ן'ן ומ'וועען צ'ן'ן ד'ה'ן: מ'ג'י'ס' מ'פ'ר'ס' ח'ו'מו'ר'ה': ו'א'ו'ה' ו'ה'.

(6) בקמן ר' [בכורות נג.]
 כליות ר' [בכורות נג.]
 מיר ר' [בכורות נג.]
 סופס כ' [בכורות נג.]
 מוקטטם דלכטס פ' [בכ' נג.]
 צ'זיטס ק' [בכ' נג.]
 ט' [בכ' נג.] (ג' [בכ' נג.] ע')
 ג' [בכ' נג.] (ה' [בכ' נג.] ע')
 ד' [בכ' נג.] (ו' [בכ' נג.] ע')
 ו' [בכ' נג.] (ז' [בכ' נג.] ע')
 ז' [בכ' נג.] (ח' [בכ' נג.] ע')
 ט' [בכ' נג.] (ט' [בכ' נג.] ע')
 מילות בו נגעים כ' ו' ו' ס' מה נג' כי
 ספלס כ' ס' ס' מה נג' כי
 ו' ו' ס' מה נג' כי

אמנו ובוטמא מותם אל אמר בזוז ע ואן
אומר ובמשתלה מצורע לא כ"ש אלא יש
לך שעיה שמזרען משתלהין ואין ובין
טמא מותם משתלהין ואיזה וה פסח הבא
בטומאה וכי תימא ה כי נמי והתנן
פסח הבא בטומאה לא יאלכו ממנה
בכים וכובות נרות וולדות ואם אכלו פטרון
אלא אמר אבי לעלם מקרה קמא אם
בז ניכתוב רחמנא איש איש כי היה טמא
לנפש למה לי וכי תימא האי לנפש
להכי הוא דאתא הטמא מת הוא דנדחה
לפסח שני אבל שאר טמאן לא ווהתניא
כל לא יהו עושים פסח שני אלא
טמא מותם ושחיה בריך רוחקה ובין
מצורען ובועל נרות מנין ת"ל איש איש
לנפש רכתב רחמנא למה לי אלא ה כי
קאמר איש דנדחה לפסח שני ואין ציבור עברדי
לפסח שני אלא עברדי בטומאה זוכי עברדי
יעבור בטומאה בטמא מת אבל שאר טמאו
לא עברדי אמר רב הסדר מצורע שנובנס לפנים
ממחציתו פטור שנאמר בדר ישב מחוון
למנה מושבו בדר ישב לבדו ישב מחוון
לשרה וממשהו בדר ישב לבדו למשהו ואברהם

לִסְתָּמֵלִי: אֲנָה נָעוֹס מַקְרָב קָמָה.
וְכָדְלִיכְתִּין חַס נְדֻחָה וְחַיְנוּ נְדֻחָן
לְלִיְקָה דְּמַמְעַטִּין נֶלֶךְ מִיְמָה יָצַר כָּל גַּן חַיְנוּ
לְחוּמָרָה מְמֻעָטִין נֶמְעוּנִי זְכָן וְמוֹרָעִין נֶכְמוֹת
לְגַפְסָק נֶמְעוּנִי זְכָן וְמוֹרָעִין נֶכְמוֹת
תְּפֻוָּמָה סְמָס דְּכַשְׁמָע לְכָל טְוּמָה
תְּקִנָּמָה דַּעַעַכְךְ נֶפְסָק נֶמְעוּנִי זְכָן
וְמוֹרָעִין נֶמְעוּנִי עַלְיָקוּן וְאַיִלְמָר
לְגַבְיָה יָצַר הַמְּמִילָה עַלְיָקוּן וְאַיִלְמָר
לְבְנָנוּמָה מִמְּהַרְתָּה מִמְּהַרְתָּה
כְּבָנָה הַלְּגָנָן עַזְצָן פְּסַחְיָן הַלְּגָנָן
כְּבָנָה וְיַבָּחָה וְגַרְעָם הַפְּלִיוּן יָצַר
כְּבָנָה נֶכְמָה דְּהַרְתָּה גַּבְיָה מִלְּחָמָה עַלְיָקוּן
וְכָלָה לְגַבְיָה יָקָד מְמִילָה עַלְיָקוּן
וְקוֹהָמָר טָמֵה נֶפְסָק סְתוּךְ לְהַיְתָה לֵיא
מְתַבְּלָמָה נֶפְסָק הַגְּזָן וְמוֹרָעִין הַפְּרִי
נֶכְמָה דְּבָנָה לִתְיַה לִתְיַה מְתַבְּלָמָה מְתַבְּלָמָה
וְהַתְּמִינָה יָכוֹל גַּם חַיְנוּ נֶפְסָק
בְּנֵי חַלְמָן נֶפְסָק כָּל אַיִשׁ
אַיִשׁ כִּי יִשְׂהָר טָמֵה נֶפְסָק כָּל
טָמֵה מְתַבְּלָמָה כָּל
לְהַלְךְ כִּי יִגְעַג בָּמָה שְׁמָמָה נֶפְסָק כָּל
בְּנֵי חַלְמָן נֶפְסָק כָּל נֶפְסָק כָּל

תורה או רוחם

1. כל ימיอาท' השעון בו יתקבָּ טבָא הַזָּהָר בְּדִין
משבָּה וְוַקְאָרָג מִנוּ
2. וְזַיְקָח מִשְׁעָן אֶת
עֲמָלֵאות יְסָדָה
הַשְׁבָּעָה אֶת בְּנֵי
שְׂרָאֵל לְאַבָּרְךָ יְקָדֵם
אֶלְלוֹתָם אֶתְכָם וְהַלְלָתָם
את עַבְדָּתֵי נָאָתָקָם
שָׁמוֹן גַּי ט
3. תְּשַׁלְּחוּ אֶל
לְמִזְבֵּחַ תְּשִׁלְחוּ וְלֹא
טַבְאָה אֶת מִזְבְּחָם אֲשֶׁר
אָגִי שָׁנָן בְּרוּכָה:
4. צו את בְּנֵי שְׂרָאֵל
וַיְשַׁלַּח מִן הַפְּנִינָה כֵּל
צְרוּעָה וְכָל זֶבֶן פְּמָא
בְּמִדְבָּר הַבָּשָׂפֶן:

ובין זוכות שנכנו לפנים ממחצית ארבעים ^๑ וטמא מה מותר לנכון למחנה ליה ולא טמא מה בלבד אמרו אלא אפילו אם עצמו שנאמר ^๒ יוקח משה את עצמות יוסף עמו עמו במחציתו תנאי היא דתניא ברד ישב לבדו ^๓ ישב שלא יהו טמאין אחרים יושבין עמו יכול فهو ובין וטמאי מותם משתלחין למחנה אחת תלמוד לומר ^๔ ולא טמאו את מחנייהם דlain ממחנה זהה וממחנה זהה דברי רביה יהודה אמר אין ציריך הרי הוא אומר ^๕ ושמי המחהן כל ארבעו ורב לומ羞

כטומלה ומכ"ה כתיב נגפס למיינר
לכטומלה ומ"ה כתיב נגפס למיינר
הו דילקל עליינו
האלפין זיכר ונערת גה לשכ"ו ממחלאסן.
מיהילש שמלך ליכנעם כל עלי יטראן כדלהר לאען
מזורע מסתכלח חוץ למאנש יטראן:
פשוור. מליקת דלן יטערו חת
ממייניסט: נפקן נעפס. וה"ג דלעטו

הנחות הגרא
[א] גם יממו טהור מם
ולא יטמא וזה כ"ל:

מוסוף הרשופות

א. לנדרי לדור שאין
לוקין עלי. טהר טהרה.
ב. בשאייה הנה כוון
תיראה נוגעיה אבל.
ס. ג. בדרמי היה
מקומינו לה. ס. ד. הנק
לדקמן. ס. ה. תיראה.
ס. ז.

ליטס: **מאי** חומרא דוב שכן
שומואה יוצאה מנוטו. ס"ק דרכו מאי
למיילך שכן ממולן מפקד ומושך ולכי
חרם ניקעט כלעטן היל נימול
לייש לניינעט מומיליה לדעל מאי נמייל
להו בפרק גני חומר זוב מכםולען:
כ'

גנא זוזא זונגעא בזען שטער זונגען זונגען זונגען זונגען
שלא יהו טמאין אחרים יושבין עמו יכול
זה ובין ומפני מתרים משתלחין למחנה
אחד תלמודו לומר ³ ולא יטמא את מחניהם
⁴ ליתן מחנה לזה ומחנה לזה דבריו רבי יהודה
יש אמר אין ציריך הר' הו אומר ⁴ ושילחו
מן המחנה כל צורע וככל זב וככל טמא לנפש
אי יאמר טמאין מות ואיל' יאמר טמאין זב ואינו אומר
ב' יש למה נאמר זב ליתון לו מחנה שנינה ויאמר
ובין משתלחין מצורעין לא כל שכן למה נאמר
בשהוא אומר בדר יש כתוב נהקעו לעשרה
שכן טומאה היוצא עליו מגופו אדריכת טמא
שלישי ושביעי אמר קרא טמא וכל טמא לרבע
שרץ ומאי חומרייה בראמון אדריכת שרץ ר

פְּטוֹר. ממלוקות דלן יטמלוּה מ' ממליכיס: נפקו נטעא. ואַהֲג' דלָנוּ כבמר נלוּ כמי ע"כ נטומי נהי' מה לדקנין^א טוֹדוּ סניטק נטעא ווְת' כה עליו דה' גלעטנייס עטס ווְת' מ' כה' לכמג ציה עטס מהריליאן וצלהו מ' סקסמאנס הילן זכין וונמעלי ממייס ג' נטעה ווְת' גרעס יטלי ככמיצי כל חד וחד גלעטנייס מליטס גטפלישׁ וועוד דטשלִי כמצע כל ימי לאָדער קונגנו זו גוּז' מאכמע כל ימי נצעדר יצעך קה' לדס ענד ונוכנעם יטחוּר ווְת' ווְת' זו טונען מהר קלדרליךן כל ימי'ו^ב דטומך לה' סגעלא ככמ' מכום ג' טו. כל ימי' בגעוד

א. לגדמי לומר שאין
ולקון עליון. טום סטן.
ב. דשאנין הוהם כוון
ד' אונטעריך נומינעה אלל.
סס. ג. בודמי ליה
מקומינן להה. טס. ד. חנק
דליךמן. טס. ה. יונדרה.
טס.

חוון מז' וצעל קלי זמאנטלהין ה' ג' מאכ' ב'.
 קענערלאה: עמו. ומזה לו יי' סי' פה'ו: פה'ו
 יאצון עמו. כגן וצין וטמיה' ממייס.
 ול' טמיה' או אס מגניאס סן מהנה נזה' זא'
 זאמננס מזחן לומננס מסטס נפק דע'ו' כ' צוין
 וויל'ו דכוולקו מסטס נפקין דע'ו' כ' צוין
 סקן דהמו' בעי' צילום וממדצביינו
 צעטעל מז': ניגוטס ערמ' צרכ' ניגוטס ערמ'
 ב' דהמו' מיטמאל ערין סטאי טומחה' גנט
 לא' כלדרמאר נэмכתה נדה צפלק גנט
 ג' טומאל ערין סטאי היל' טומחה' גנט:

ב- לדלקמן כל קטמיהן הן מכם להן מני טורה נדרה
ל- דסינו כל סביר: מהנה ויה. כלvr כביס חון למומן
עטה הילן ליטן לו מהנה צלקיין: פה יeo טהון האין ס"כ
וונן: יכול יeo ובן וטמי מנטיס מנטלאון מהנה אהס ס"כ
חאנס נכל חד וולד ואטס מלמי מנהום כמיי וילטנו
ו- זיין זיך. זיין מוחן למוחן ליטן לו מהנה צלקיין
ו- זו לנין מנהום לנטיג צילו זקל וויל דענין כו
כל זא: זא לא "ב". נקמייס פירן מלי חומרייז זז
ג- ווין דטב רצויי נטמי מגע לה היינטיך נמייכת
ט. הוות לה ליליה מומת מחלד וממסה זו חולין וו קל
וינס. ומצעין כי קלי גוינה וטומי נמי ממוך כגן טומ

ונדרת מילויו של הדרא כגורם אובייקטיבי
הנוסף לשליטה האישית על המוח. אולם
בהתאם לטענה של דודוב, מושג זה נזקק
לפניהם כגורם תומך בפעולתו של המוח.
בנוסף לכך, מושג זה מושג על ידי המוח
בהתאם לטענה של דודוב, מושג זה נזקק
לפניהם כגורם תומך בפעולתו של המוח.

לטמא מות, והוב חמור מטומאת שraz שהוב טומאה יוצאה לא מגופו. ותוב אקשין פפי' אם נפל עלייו השרע באנס, מה שאין כן בוב שהוב אינו מטמא באנס, דתנן הוב וכוי' ואם נמצא עלייו גויס אינו טמא מאורה הרואה באנס.

שאן שבאה לו הטעמהה מכחיז שדומו
יש לומר טעומהת שין חמוץ שטמטו
בשבעה ודריכם בודקן אין